

Etapa 65. Caradevo a Muros de Nalon.

Etapa de 48 quilòmetres. Després del dia plujós d'ahir, el dia comença amb una mica de incertesa per el temps, ja que el dia esta totalment nuvolat, tot i així, a part de la primera mitja hora en que plovisqueja, el temps aguanta i ja no plou més.

El camí fins a Soto de Luina està ple de pujades i baixades, per boscos asturians, paso molt a prop del mar, llastima que la humitat no deixa veure gaire bé el mar. Està ple de cales, tot i que molt poques vegades es troben plenes de persones, M'agrada el contrast entre el mar i les muntanyes que té Astúries.

A l'alberg de la Carmina, només hi som 6 persones, destaco una danesa que segons ella ha vingut a fer el camí corrent, aviat vindran a fer competicions, per veure qui fa mes rapid el camí de Santiago, També hi ha un matrimoni basc que estan fen el camí per etapes amb varis anys.

Etapa 66. Etapa entre Muros de Nalon a Gijon.

Etapa de 48 quilòmetres. Una etapa per oblidar, desde les 3 de la nit està tronant i ploguen a vots i barrals, a les 6 del mati, quan en poso en marxa, no tardo més d'un minut en quedar tot mullat, aixiestic gairebé fins arribar a Aviles, on ja no plou. No puc veure el pas del aigua sobre la ria del Nalón, tot i s'escolta l'aigua al passar per sobre el pont, al compàs del aigua que va caient. Fa una mica de respecte la ria, sobre tot per les circumstancies en que estic passant. Entre tant vaig pujant i baixant petites i grans pujades.

Aviles em rep amb les fàbriques i els seus fums a ple rendiment, comenten que han notat poc la crisi ells. Quan estic totalment sec torna ploure, tot i que ja vaig direcció a Gijon, 2 hores més d'aigua tot i que amb una mica menys d'intensitat, aquesta vegada para de ploure a última hora i no tinc temps de assecar-me. Avui pel camí quan estava parant de ploure, per primera vegada tinc un problema molt greu en que tinc que llençar varies peces de roba inclòs l'impermeable (no explico més). Al arribar a Gijón, m'està esperant en Marcos, responsable dels voluntaris de la FVF d'Astúries, per anar a casa seva, en que descansaré la resta del dia i demà, ja que és el meu dia de descans, no tinc temps que dutxar-me, ja que he d'anar a una entrevista per la televisió local i el Comercio, un diari asturià, tot molt correcte. Per la nit sopar en família. Petons i una forta abraçada a tothom.

Etapa 67 a Gijón.

Dia de descans, amb visita als llocs mes emblemàtics de la ciutat, com: la Universitat i el Centre. Després dinar a casa amb en Marcos i la seva família i descans en solitari ja que ells tenen les seves obligacions tant de treball com familiars, se'ns dubte una bona família formada per en Marcos, la Rocio i el seu fill Jairo, una família que ha lluitat més de 8 anys per aconseguir ser pares i al final van adoptar un fill, ara farà 6 anys, estan esperant anar a Filipines per poder anar buscar un altre nen que han adoptat.

Poc més es pot dir, però vull afegir que en Marcos ha anat dues vegades a Anantapur, una amb els seus amics i l'altre amb la seva dona, puc dir que esta fent un gran treball a més a més d'escriure un llibre amb continguts extraordinaris de l'índia, una gran persona en Marcos.

Etapa 68. Gijon a La Isla.

Etapa de 50 quilòmetres. Etapa molt dura després de l'etapa de descans, en que perdo el ritme de caminar, però és molt important el descans.

El primer inconvenient és haver de travessar practicamente tota la ciutat, tardo més de dues hores en agafar la carretera de sortida direcció Santander. Abans de la sortida em trobo amb el president de l'escola de futbol del Mareo, un entusiasme de la FVF, a mes m'ajuda im'explica com acabar de sortir de Santander, ja estava una mica perdut.

En la primera part de la etapa hi ha dues pujades, la de Curbiello i la de la Cruz, a mitja etapa hi ha la ciutat de Villaviciosa amb la seva ria i plena de estiuegants.

A la part final del trajecte, un altre obstacle muntanyos que em porta fins a Colunga, per acabar a l'alberg de la platja de La Isla, amb una caminada de mes de 12 hores, aquesta ciutat és molt turística, i esta plena de gom a gom,

A l'alberg em trobo a unes madrilenyes, una d'elles de mare catalana, de Barcelona. Al sopar puc explicar el projecte solidari a un grupat de persones, sembla que interessa.

Etapa 69. La Isla a Llanes.

Etapa de 48 qms. Etapa molt diferenciada, ja que la primera part es molt més sinuosa, plena de prats i boscos fins arribar al poble de Ribadesella, amb la seva ria i el seu riu, s'h ha d'anar per la carretera Nacional i està practicamente sense arcen, per culpa de uns grans matolls i plantes enganxades al terra. A partir d'aquí fins a Llanes, tot i passar per una carretera local és molt planera i està en molt millor estat i condicions, abans del final de la etapa, tot i estar a molts quilòmetres de distancia i la boira, es divisen els Picos d'Europa, encara amb una mica de neu a dalt d'un dels cims. A Llanes, al igual que ahir a La Isla, està ple de turistes, tot i que és molt diferent i tranquil, al que estem acostumats nosaltres de sol i platja, en aquesta terra de contrastes de paisatge entre la platja i la muntanya.

Nota d'interès per L'Andreu i en Sergi, sapiguen que fa varis dies que ho havia d'explicar: el peixito i el xupito estava molt bo i en va posar en forma, per continuar caminant per arribar a Canet el dia previst, naturalment que repetiré varies vegades més.

Al arribar al poble, televisió espanyola d'Astúries em va fer una entrevista, per passar-la el dimarts al migdia, tot i que es possible que es pugui passar pel canal nacional, una hora de gravació i entrevista, només per emetre 3 minuts.

Molts catalans a l'alberg, per poder parlar en català i explicar el meu projecte. Petons i una forta abraçada per tothom